

prima instanță: N. Moldovanu (Sandu)  
instanța de apel: N. Cernat, L. Bulgac, A. Pohopol

dosarul nr. 3ra-1136/15

## DECIZIE

18 noiembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit  
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele ședinței, judecătorul  
Judecătorii

Svetlana Filincova  
Maria Ghervas  
Dumitru Mardari  
Elena Covalenco  
Tamara Chișca-Doneva

examinând recursul declarat de către Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova,

în pricina civilă la cerea de chemare în judecată a lui Bobuțac Valeriu împotriva Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova cu privire la anularea ordinului de reziliere a contractului individual de muncă și încetării serviciului în poliție și recuperarea prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 02 iunie 2015, prin care a fost respins apelul declarat de către Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova și menținută hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 19 ianuarie 2015, prin care acțiunea a fost admisă,

### c o n s t a t ă:

La 15 iulie 2014, Bobuțac Valeriu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Afacerilor Interne al RM cu privire la anularea ordinului de reziliere a contractului individual de muncă și încetării serviciului în poliție și recuperarea prejudiciului material și moral.

În motivarea acțiunii a indicat că la data de 26 ianuarie 2001 a fost angajat în cadrul MAI al RM și până la 16 iunie 2014 a deținut mai multe funcții în cadrul diferitor diviziuni ale ministerului.

În martie 2013, deținând funcția de ofițer superior de investigații al Secției nr. I, a Direcției nr. 4 a Inspectoratului Național de Investigații (cu statut Direcție Generală) al Inspectoratului General de Poliție cu statut de departament) al MAI, a primit o propunere din partea șefului Direcției „F” a Serviciului securitate internă și combaterea corupției, colonel de poliție, Ion Bubuioc, de a ocupa funcția de șef al Secției nr. II a Direcției „F”.

Sustine că potrivit Nomenclatorului funcțiilor aprobat de Ministerul Afacerilor Interne, plafonul limită al funcției pe care o deținea la acel moment era gradul special - maior de poliție.

Astfel, dat fiind faptul că conform art. 49 alin. (7) al Legii cu privire la poliție, care statuează că gradul special următor poate fi acordat polițistului la expirarea termenului de aflare în gradul anterior dacă polițistul ocupă funcția care permite acordarea gradului special următor conform Nomenclatorului funcțiilor, aprobat de ministrul afacerilor interne, luându-se în considerare nivelul de pregătire profesională, iar la data de 31 martie 2013 a expirat termenul său de aflare în gradul anterior - maior de poliție, a acceptat funcția nou propusă care îi permitea acordarea gradului special de locotenent-colonel.

Relevă reclamantul, că raportul său de angajare din 18 iulie 2013, semnat de Conducerea Serviciului securitate internă și combaterea corupției, care a fost transmis și Ministrului Afacerilor Interne a dispărut, însă i s-a propus să scrie un raport de numire în funcție de șef al secției F-II, pe care l-a perfectat la 18 septembrie 2013, iar la 04 noiembrie 2013 a mai perfectat un raport, însă și acest raport a fost pierdut.

Iar, în funcția de șef-interimar al Direcției „F” a fost numit dînsul îndeplinind obligațiile pe parcursul a circa 2,5 luni.

Totodată, invocă că echiparea Direcției „F” cu mijloace speciale, unități de transport și altele necesare nemijlocit în activitatea de serviciu, de asemenea s-a amînat pe un termen nedeterminat, iar din cauza lipsei finanțării, Direcția „F” a fost desființată, iar efectivul a fost redistribuit pentru o perioadă de 2 luni prin dispoziția șefului Serviciului securitate internă și combaterea corupției.

Mai invocă că, efectivul Secției F-II a fost redistribuit în cadrul Direcției „Anticorupție” a Serviciului securitate internă și combaterea corupției, fiind înființată Secția nr.4, responsabilă pe linia de activitate pe acoperirea operativă a Departamentului poliției de frontieră (DPF) și Centrului de combaterea traficului de persoane (CCTP), iar dînsul a fost numit superior al acestei secții.

Invocă că, pe parcursul activității în acest domeniu a relevat și documentat infracțiuni cu rezonanță socială sporită, au fost documentate filiere internaționale de migrațiune. Au fost petrecute operațiuni internaționale cu implicarea organelor de forță din Ucraina și Israel, fiind organizate percheziții, fiind lichidată o filieră de organizarea migrației ilegale în Israel, au fost efectuate percheziții la conducătorii, organizatorii și complicitii, care perfectau documente false, au fost ridicate peste 150 de documente de identitate, inclusiv false, în tehnica de calcul au fost depistate peste 500 copii de pașapoarte cu urme de falsificare ale cetățenilor R. Ucraina, Cehia, Slovenia, România, Federația Rusă, Georgia, Liban, etc.

De asemenea invocă reclamantul că, la 14 martie 2014, întreg efectivul Serviciului securitate internă și combaterea corupției au fost preavizați despre reducerea funcțiilor în legătură cu reorganizarea statelor de personal ale Ministerului Afacerilor Interne.

Șeful Serviciului securitate internă și combaterea corupției, Vladimir Maiduc a depus raport și s-a eliberat la propria dorință. Pe parcursul preavizării șeful-adjunct al Serviciului securitate internă și combaterea corupției, colonelul de poliție Anatolie Postică i-a comunicat că este întocmită o listă „neagră” a persoanelor care nu vor fi acceptați în funcții în noua structură a Serviciului protecție internă și anticorupție, astfel,

90% din listă erau angajații din fosta Direcție „F”, în primele rînduri, inclusiv, și familia sa.

Totodată, șeful-adjunct al Serviciului securitate internă și combaterea corupției, colonelul de poliție Anatolie Postică i-a comunicat că este mulțumit de activitatea secției conduse de către el și a lui personal pe toate liniile de activitate, menționînd că a avut cele mai bune rezultate în activitatea specială de investigație din tot Serviciul securitate internă și combaterea corupției, însă Ministrul nu va accepta să fie numit în funcția de șef al secției nr.II care este succesoarea fostei secții nr.II din cadrul Serviciului protecție internă și anticorupție. Mai mult, invocă că după reorganizare, Secția nr.II a fost completată cu 2 funcții în total-9, șeful secției îndeplinind funcția și de șef-adjunct de direcție.

Insistă că, în cazul său nu s-a ținut cont și nu au fost respectate prevederile art.64 Codul muncii, mai mult ca atît, în conformitate cu art.88 alin.(1) lit. c) Codul muncii, odată cu preavizarea în legătură cu reducerea numărului sau a statelor de personal, angajatorul este obligat să propună în scris salariatului preavizat un alt loc de muncă (funcție) în cadrul unității respective.

Prin urmare, Anatolie Postică i-a propus să rămîină în secția „Regim Secret” la funcția anterior deținută pe parcursul activității, respectiv, a scris un raport că acceptă această funcție.

Conform noilor state, atribuțiile Secției „Regim Secret” compuse după state din 4 ofițeri de investigație din cadrul Direcției Protecție Internă a Serviciului securitate internă și combaterea corupției au fost preluate de Secția nr.4 compusă din 5 funcții, iar în penultima zi de preavizare, 11 mai 2014, ora 16.30 a fost invitat la noul șef al Serviciului protecție internă și anticorupție, colonelul de poliție Anatolie Postică, care i-a comunicat că Ministru a refuzat să-i semneze raportul, fără careva explicații.

În final invocă reclamantul că, în timpul aflării în concediu a fost invitat o singură dată în Direcția generală resurse umane a Ministerului Afacerilor Interne, la șeful acestei direcții, Anatol Dănilă, care i-a propus 6 funcții din cadrul Inspectoratului de poliție Căușeni, a Inspectoratului General de Poliție, toate însă inferior cu cîteva trepte conform Nomenclatorului funcțiilor aprobat de Ministrul Afacerilor Interne, față de funcția de ofițer principal de investigații al secției „Regim Secret” deținută de dînsul anterior.

Afirmă că nu a fost informat conform prevederilor art.49 alin.(1) lit. c), d), d<sup>1</sup>), i) Codul muncii și nici despre condițiile de trai, deoarece viza de reședință o deține în mun. Chișinău, unde locuiește împreună cu familia sa, avînd la întreținere un copil minor și tatăl invalid de gr.II, astfel, fiind în imposibilitate financiar ca fiecare zi să parcurgă 100 km, în mai multe localități, deoarece salariul nu acoperă cheltuielile de drum.

Consideră reclamantul, că i s-au propus acele funcții special ca să le refuze, fiindcă în baza materialelor înregistrate de el personal în privința a doi ofițeri de investigație pe linia combaterii traficului de persoane din cadrul Inspectoratului de Poliție Căușeni, la 07 februarie 2014, au fost pornite cauzele penale nr.:2014928050; nr.2014928051; nr.2014928052, conform semnelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.165 alin.(2); art.324 alin.(2); art.327 alin.(2) Cod penal, au fost petrecute percheziții în birourile de serviciu al acestora.

Susține că în virtutea funcției deținute de către el și activitățile de serviciu, au apărut un șir de litigii cu conducerea Inspectoratului de poliție Căușeni și colectivul acestuia.

Suplimentar, reclamantul a mai invocat că, este membru fondator și ales al Sindicatului „Sindlex”, iar în calitate de Președinte al Organizației primare a Comisariatului general de poliție al MAI, de nenumărate ori la ședințele lărgite de lucru, inclusiv în mijloacele mass-media a participat activ, criticând numirea în funcție a membrilor de sindicat, după reformarea Ministerului Afacerilor Interne. Tot concursul mimat s-a limitat la propunerea funcțiilor libere fără a se ține seamă de nivelul și echivalența funcțiilor, meritul, experiența, stagiul de muncă, funcțiile anterior deținute, rezultatele de muncă. Tot pe linia sindicatului a organizat și participat la o grevă împotriva ridicării limitei de vîrstă la pensionarea a angajaților Ministerului Afacerilor Interne de la 20 la 25 ani.

Reclamantul susține, că ordinul MAI nr.108 ef. din 06 iunie 2014, cu privire la întreruperea raporturilor de serviciu a fost emis la 16 iunie 2014. Pe cînd, Direcția generală resurse umane a MAI, prin demersul cu nr. 10/863 din 12 iunie 2014, intrat și înregistrat în Sindicat la 17 iunie 2014 cu nr.02-01/13, a solicitat apartenența sindicală a lui Valeriu Bobuțac în vederea rezilierii contractului individual de muncă și încetării serviciului în poliție al acestuia în temeiul art.47 alin.(1) lit.f) al Legii cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului în legătură cu lichidarea subdiviziunii poliției sau cu reducerea statelor de personal, dacă polițistul refuză transferul într-o altă funcție. Pe marginea acestui demers, Federația Sindicatelor din Moldova „Sindlex” și-a expus poziția și a solicitat anularea ordinului de concediere a reclamantului și repunerea în drepturile legale a acestuia pînă a ajunge la litigiu, respectînd prevederile de propunere a unui loc de muncă în cadrul organizației sau în orașul unde își are domiciliu familia.

În final, invocă reclamantul că, avînd în vedere că după reformă statele de organizare nu au fost reduse, ci dimpotrivă au fost completate în ambele secții, care au preluat nemijlocit activitatea secțiilor unde anterior a activat, consideră că ordinul Ministerului Afacerilor Interne nr.108 ef. din 16 iunie 2014 cu privire la întreruperea raporturilor de serviciu a fost întocmit cu grave încălcări ale legislației și a servit pîrîtului ca un instrument pentru a se debarasa de cadrele care nu-i convin.

Solicită anularea Ordinului Ministerului Afacerilor Interne al RM „Cu privire la întreruperea raporturilor de serviciu ale maiorului de poliție Valeriu Bobuțac” nr. 108ef din 16 iunie 2014 și repararea prejudiciului material și moral cauzat prin acțiunile ilicite ale Ministerului Afacerilor Interne.

Prin hotărîrea judecătoreiei Centru mun. Chișinău din 19 ianuarie 2015, acțiunea a fost admisă, fiind anulat Ordinul Ministerului Afacerilor Interne nr.108ef din 16 iunie 2014 „Cu privire la întreruperea raporturilor de serviciu ale maiorului de poliție Valeriu Bobuțac”, restabilit Valeriu Bobuțac în funcția de ofițer principal de investigații al Secției „RS” a Direcției protecției internă a Serviciului securitate internă și combaterea corupției (cu statut de departament), începînd cu 16 iunie 2014 și încasat de la Ministerul Afacerilor Interne în beneficiul lui Valeriu Bobuțac salariul pentru lipsa forțată de la muncă pentru perioada: 16 iunie 2014-19 ianuarie 2015 în sumă de 44573,29 lei cu efectuarea reținerilor obligatorii din salariul achitat conform legislației în vigoare și a prejudiciului moral în mărime de 6 277,93 lei. Hotărîrea în privința restabilirii în funcție și încasării unui salariu mediu în mărime de 6277,93 lei pentru absența forțată de la lucru s-a dispus a fi executată imediat.

La 05 februarie 2015, Ministerul Afacerilor Interne a depus cerere Judecătoriei Centru mun. Chișinău, prin care a solicitat corectarea erorii din titlu executoriu emis în temeiul hotărârii din 19 ianuarie 2015.

Prin încheierea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 13 februarie 2015, a fost respinsă cererea reprezentantului Ministerului Afacerilor Interne cu privire la corectarea greșelilor din conținutul titlului executoriu.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 02 iunie 2015, a fost respins recursul declarat de Ministerul Afacerilor Interne al RM și menținută încheierea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 13 februarie 2015.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 02 iunie 2015, a fost respins apelul declarat de către Ministerul Afacerilor Interne al RM și menținută hotărârea primei instanțe din 19 ianuarie 2015.

La 02 iulie 2015, Ministerul Afacerilor Interne al RM a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri cu privire la respingere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu hotărârile instanțelor de judecată, considerându-le ilegale și pasibile casării.

Susține că atât instanța de apel, cât și prima instanță au adoptat o hotărâre cu abateri de la normele legale ale legislației procedural-civile, reflectând doar concluziile privind admiterea pretențiilor intimatului, fără a da o apreciere justă afirmațiilor reprezentantului apelantului Ministerului Afacerilor Interne și înscrisurilor probatorii anexate la materialele dosarului civil și fără a reflecta care sunt concluziile care au determinat respingerea acestora.

Menționează că din motivul că în cadrul Ministerului Afacerilor Interne a avut loc procesul de reorganizare a statelor de personal, aprobată prin Ordinul Ministerului Afacerilor Interne nr. 34 din 12 februarie 2014, funcția de ofițer principal de investigații al secției „Regim Secret” a Direcției protecție Internă a Serviciului securitate internă și combaterea a corupției al MAI a fost redusă.

Afirmă că la 14 februarie 2014, maiorul de poliție Bobuțac Valeriu, a fost preavizat despre faptul că funcția deținută de el urmează a fi redusă, urmare, acesta a fost invitat în cadrul Direcției generale resurse umane a MAI, unde i-au fost propuse funcții polițienești vacante disponibile, fapt confirmat în procesul-verbal nr. 10/754 din 27 mai 2014.

Cu referire la prevederile art. 16 alin.(1) și art. 25 alin.(1) lit.b) a Legii contenciosului administrativ, invocă că instanța de contencios administrativ este competentă doar în anularea actului administrativ și respectiv, repunerea în funcție a intimatului pe care a deținut-o anterior concedierii.

Susține că argumentul intimatului precum că la data de 14 martie 2014, a fost preavizat întreg efectiv a Serviciului securitate internă și combatere a corupției despre reducerea funcțiilor în legătură cu reorganizarea statelor de personal nu corespunde realității, deoarece conform ordinului nr. 35 din 13 februarie 2014, Bobuțac Valeriu a fost preavizat la 14 februarie 2014, fapt pentru care și a semnat.

Remarcă că urmare a reformei instituționale și organizatorice a Ministerului Afacerilor Interne și în legătură cu aprobarea Hotărârii Guvernului nr. 995 din 12 decembrie 2013 „Cu privire la aprobarea modificărilor și completărilor ce se operează în hotărârea Guvernului nr. 778 din 27 noiembrie 2009”, precum și în temeiul pct. 11

sbpct.13) al Regulamentului privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Interne, funcția de ofițer principal de investigații al secției „Regim Secret” a Direcției protecție internă a SSICC, a fost redusă.

În acest context, afirmă că art. 88 al Codului muncii, conferă dreptul angajatorului de a concedia salariații nu numai în cazul lichidării unității, ci și în cazul reducerii numărului sau a statelor de personal.

Insistă că prin ordinul Ministerului Afacerilor Interne al RM nr. 108ef din 16 iunie 2014, Bobuțac Valeriu - ofițer principal de investigații al Secției „Regim Secret” a Direcției Protecție internă a Serviciului securitate internă și combaterea corupției, a fost concediat în legătură cu reducerea statelor de personal.

În vederea exercitării controlului de legalitate a ordinului contestat, consideră necesar de a verifica respectarea etapelor și condițiilor procedurii de concediere prevăzute de art. 88 alin.(1) lit. a), b) și c) din Codul muncii.

Astfel, afirmă că în rezultatul reformei instituționale și organizatorice a Ministerului Afacerilor Interne și adoptării hotărârilor de Guvern menționate, statele de personal a Ministerului Afacerilor Interne al RM au fost reorganizate.

Ulterior, prin ordinul Ministerului Afacerilor Interne nr.35 din 13 februarie 2014 cu privire la preavizarea efectivului Ministerului Afacerilor Interne s-a înștiințat prealabil angajații Ministerului Afacerilor Interne, despre faptul că în termen de 2 luni funcțiile acestora urmează a fi reduse, iar Bobuțac Valeriu a luat cunoștință de ordinul respectiv la 14 februarie 2014.

În astfel de circumstanțe, consideră că Bobuțac Valeriu, a fost preavizat în conformitate cu art. 88 din Codul muncii, despre faptul că în termen de 2 luni funcția pe care o exercită va fi redusă.

Totodată, invocă că la data de 27 mai 2014 lui Bobuțac Valeriu i-a fost propusă funcția de ofițer superior de investigație al Serviciului analiză cime al secției investigații infracțiuni al Inspectoratului de Poliție Căușeni; funcția de ofițer de investigație al Biroului crime grave al Serviciului poliție criminală al Secției investigații infracțiuni al Inspectoratului de Poliție Căușeni; funcția de șef de sector al sectorului de poliție nr.4 al Inspectoratului de Poliție Căușeni; funcția de ofițer de investigații al biroului zonal poliție criminală al sectorului de poliție nr. 2 al Inspectoratului de Poliție Căușeni; funcția de ofițer de investigații al biroului zonal poliție criminală al sectorului de poliție nr. 7 al Inspectoratului de Poliție Căușeni; ofițer superior de investigații al serviciului analiză crime al secției investigații infracțiuni al Inspectoratului de Poliție Căușeni, însă acesta a refuzat ocuparea funcțiilor menționate fapt pentru care a semnat în procesul-verbal nr.10/754 din 27 mai 2014.

Insistă recurentul că, procedura de concediere a lui Bobuțac Valeriu din funcția de ofițer principal de investigații al secției „Regim Secret” a Direcției protecție internă a Serviciului securitate internă și combaterea corupției a fost executată în strictă conformitate cu limitele impuse de art. 88 din Codul muncii, din care motiv, ordinul contestat urmează a fi apreciat ca fiind legal.

La 06 august 2015, intimatul Bobuțac Valeriu a depus referință la cererea de recurs, solicitând respingerea acestuia, cu menținerea hotărârilor judecătorești contestate, pe care le consideră întemeiate și legale.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) și (2) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că recurentul Ministerul Afacerilor Interne al RM s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 02 iulie 2015, în termen.

Potrivit art. 440 alin. (2) CPC, recursul înaintat Ministerul Afacerilor Interne al RM a fost considerat admisibil și transmis spre examinare într-un complet din 5 judecători.

Potrivit art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, precum și încheierile atacate cu recurs.

Din materialele dosarului rezultă cu certitudine faptul că Bobuțac Valeriu a activat în cadrul Ministerului Afacerilor Interne al RM în perioada 26 ianuarie 2001-16 iunie 2014, deținând mai multe funcții în subdiviziunile Ministerului Afacerilor Interne al RM.

Tot actele cauzei atestă că prin ordinul nr. 229ef din 26 aprilie 2013 Bobuțac Valeriu a fost angajat în funcția de ofițer principal de investigații al secției „Regim Secret” a Direcției protecție internă a Serviciului securitate internă și combatere a corupției (cu statut de departament) al MAI.

Iar prin ordinul Ministerului Afacerilor Interne al RM „Cu privire la întreruperea raporturilor de serviciu ale maiorului de poliție Valeriu Bobuțac” nr. 108ef din 16 iunie 2014, a fost încetat serviciul în Poliție și contractul individual de muncă al maiorului de poliție Bobuțac Valeriu, ofițer principal de investigații al Secției „Regim Secret” a Direcției protecție internă a Serviciului securitate internă și combatere a corupției (cu statut de departament), în temeiul art. 47 alin.(1) lit.f) al Legii cu privire la activitatea Poliției și statutului polițistului nr.320 din 27 decembrie 2012, și anume, în legătură cu lichidarea subdiviziunii poliției sau cu reducerea statelor de personal, dacă polițistul refuză transferul într-o altă funcție, cu acordarea indemnizației unice în corespundere cu vechimea calendaristică în serviciu în poliție și achitarea compensației bănești pentru concediile neutilizate (f.d. 56-57).

Înaintând acțiunea în judecată împotriva Ministerului Afacerilor Interne al RM, Bobuțac Valeriu a solicitat, anularea ordinului Ministerului Afacerilor Interne al RM „Cu privire la întreruperea raporturilor de serviciu ale maiorului de poliție Valeriu Bobuțac” nr. 108ef din 16 iunie 2014 și repararea prejudiciului material și moral cauzat prin acțiunile ilicite ale Ministerului Afacerilor Interne.

Fiind investite cu judecarea pricinii în cauză și având ca obiect al litigiului anularea ordinului cu privire la întreruperea raporturilor de serviciu, restabilire în funcție, încasarea salariului pentru absența forțată de la lucru și repararea prejudiciului moral, atât prima instanță, cât și instanța de apel determinând corect raporturile juridice stabilite între părți, întinderea drepturilor lor în cazul respectiv, precum și cadrul legal aplicabil în speță, justificat au constatat că desfacerea contractului individual de muncă cu Bobuțac Valeriu, în baza art. 47 alin.(1) lit.f) al Legii cu privire la activitatea Poliției

și statutului polițistului nr.320 din 27 decembrie 2012, a avut loc cu încălcarea procedurii de concediere specificate de art. 88 și Codul muncii.

În susținerea soluției date, instanța de recurs reține că în conformitate cu art. 47, alin.(1), lit. f) și c) din Legea cu privire la activitatea poliției și statutul polițistului, încetarea serviciului în Poliție, precum și a contractului individual de muncă al polițistului, poate avea loc la împlinirea vechimii în muncă ce permite dreptul la pensie, și în legătură cu lichidarea subdiviziunii Poliției sau cu reducerea statelor de personal, dacă polițistul refuză transferul într-o altă funcție.

La caz au relevanță și prevederile art. 34 alin. (1) din aceeași Lege, care indică că, raporturile de serviciu ale polițistului sunt prevăzute de prezenta lege, în măsura în care acestea nu sunt reglementate de prezenta lege se aplică prevederile Codului muncii.

Aici, se va mai remarca că, în cazul soluționării acțiunilor cu privire la repunerea în funcție a persoanelor care au fost concediate ca urmare a lichidării unității, reducerii numărului sau a statelor de personal, instanța are obligația de a clarifica mai multe aspecte, inclusiv dacă a fost respectată procedura de concediere prevăzută pentru aceste cazuri stipulată la art. 88 alin.(1) Codul muncii.

Sub acest aspect, în vederea exercitării controlului de legalitate a ordinului Ministrului Afacerilor Interne al RM nr. 108ef din 16 iunie 2014, este necesar de a verifica respectarea etapelor și condițiilor procedurii de concediere prevăzute de art. 88 din Codul muncii.

Conform art. 88 alin. (1) Codul muncii, care reglementează procedura de concediere în cazul lichidării unității, reducerii numărului sau a statelor de personal, angajatorul este în drept să concedieze salariații de la unitate în legătură cu lichidarea acestora ori în legătură cu reducerea numărului sau a statelor de personal (art.86 alin.(1) lit. b) și c)) doar cu condiția că va emite un ordin (dispoziție, decizie, hotărâre), motivat din punct de vedere juridic, cu privire la lichidarea unității ori reducerea numărului sau a statelor de personal; va emite un ordin (dispoziție, decizie, hotărâre) cu privire la preavizarea, sub semnătură, a salariaților cu 2 luni înainte de lichidarea unității ori de reducerea numărului sau a statelor de personal. În caz de reducere a numărului sau a statelor de personal, vor fi preavizate numai persoanele ale căror locuri de muncă urmează a fi reduse; o dată cu preavizarea în legătură cu reducerea numărului sau a statelor de personal, va propune în scris salariatului preavizat un alt loc de muncă (funcție) în cadrul unității respective; va reduce, în primul rând, locurile de muncă vacante; va desface contractul individual de muncă în primul rând cu salariații angajați prin cumul; va acorda salariatului ce urmează a fi concediat o zi lucrătoare pe săptămână cu menținerea salariului mediu pentru căutarea unui alt loc de muncă; va prezenta, în modul stabilit, cu 2 luni înainte de concediere, agenției pentru ocuparea forței de muncă informațiile privind persoanele ce urmează a fi disponibilizate; se va adresa organului sindical în vederea obținerii acordului pentru concediere, în modul prevăzut de prezentul cod.

Astfel, după cum se constată în speță urmare a reformei instituționale și organizatorice a Ministerului Afacerilor Interne și în legătură cu aprobarea Hotărârii Guvernului nr. 995 din 12 decembrie 2013 „Cu privire la aprobarea modificărilor și completărilor ce se operează în Hotărârea Guvernului nr. 778 din 27 noiembrie 2009”, precum și în temeiul pct.11 sbpct.13) al Regulamentului privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Interne, de către Ministerul Afacerilor Interne al RM a fost emis ordinul nr. 34 din 12 februarie 2014, prin care a fost aprobată lista

modificărilor în statul de organizare al Serviciului securitate internă și combaterea a corupției al Ministerului Afacerilor Interne.

Iar prin ordinul Ministerului Afacerilor Interne nr. 35 din 13 februarie 2014 „Cu privire la preavizarea angajaților Serviciului securitate internă și combaterea corupției al MAI”, în temeiul art. 88 al Codului muncii, au fost preavizați angajații Serviciului securitate internă și combaterea a corupției al MAI (funcționari publici cu statut special și personalul de deservire tehnică ce asigură funcționarea autorității publice) despre faptul că în termen de 2 luni funcțiile acestora urmează a fi reduse.

Ordinul menționat a fost adus la cunoștință intimatului Bobuțac Valeriu, la 14 februarie 2014, ultimul fiind preavizat, contra semnătură, despre faptul că funcția de ofițer principal de investigații, pe care a exercitat-o în Secția „Regim Secret” a Direcției protecție internă a Serviciului securitate internă și combatere a corupției (cu statut de departament), va fi redusă în termen de 2 luni (f. d. 47 verso).

În acest context, este de menționat că prin extrasul din ordinul nr. 74 ef. din 11 aprilie 2014, lui Bobuțac Valeriu i-a fost acordat concediu de odihnă anual pentru perioada 30 aprilie 2013 – 30 aprilie 2014, și anume 42 zile calendaristice de la data de 11 aprilie 2014 până la 26 mai 2014 (f.d. 48), iar în perioadele 26 mai 2014 - 28 mai 2014, 29 mai 2014 – 06 iunie 2014 și 07 iunie 2014 – 09 iunie 2014, Bobuțac Valeriu s-a aflat în concediu medical (f.d. 49-50).

Respectiv, la calcularea termenului de preavizare de 2 luni, perioada 11 aprilie 2014 – 09 iunie 2014 în care reclamantului s-a aflat în concediu de odihnă și în concediu medical nu a fost inclusă.

La caz, este stabilit cu certitudine și faptul că contrar prevederilor art. 88 alin.(1) lit.c) Codul muncii, care stabilește că o dată cu preavizarea în legătură cu reducerea numărului sau a statelor de personal, angajatorul va propune în scris salariatului preavizat un alt loc de muncă (funcție) în cadrul unității respective, lui Bobuțac Valeriu nu i-a fost propus un alt loc de muncă în cadrul unității respective, însă fiind propuse alte funcții și anume: funcția de ofițer superior de investigație al Serviciului analiză crime al secției investigații infracțiuni al Inspectoratului de Poliție Căușeni; funcția de ofițer de investigație al Biroului crime grave al Serviciului poliție criminală al Secției investigații infracțiuni al Inspectoratului de Poliție Căușeni; funcția de șef de sector al sectorului de poliție nr.4 a Inspectoratului de Poliție Căușeni; funcția de ofițer de investigații al biroului zonal poliție criminală al sectorului de poliție nr. 2 al Inspectoratului de Poliție Căușeni; funcția de ofițer de investigații al biroului zonal poliție criminală al sectorului de poliție nr. 7 al Inspectoratului de Poliție Căușeni; ofițer superior de investigații al serviciului analiză crime al secției investigații infracțiuni al Inspectoratului de Poliție Căușeni, pe care acesta a refuzat să le ocupe, din motivul că sunt inferioare cu câteva trepte conform Nomenclatorului funcțiilor aprobat de Ministrul Afacerilor Interne față de funcția deținută de el anterior preavizării, respectiv, funcțiile propuse nu corespund funcției similare de cea deținută anterior de către Valeriu Bobuțac.

La caz, independent de acest aspect, este cert că de către angajator nu a fost respectată obligația de a propune un loc de muncă persoanei preavizate în legătură cu reducerea a numărului sau a statelor de personal în toate locurile vacante existente în cadrul unității respective.

În aceste condiții, nu pot fi reținute argumentele recurentului cu referire la faptul că intimatului i s-a propus alt loc de muncă, or, funcțiile propuse fiind din cadrul

subdiviziunii Inspectoratului General al Poliției, pe când Bobuțac Valeriu a deținut funcția de ofițer principal de investigații în cadrul Ministerului Afacerilor Interne al RM, respectiv în cadrul acestei unități și urma să fie propus alt loc de muncă.

Cu atât mai mult că potrivit pct. 3 din Regulamentul privind organizarea și funcționarea Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin hotărârea Guvernului nr. 283 din 24 aprilie 2013, coroborat cu pct. 3 al Regulamentului privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Interne, structurii și efectivului-limită ale aparatului central al acestuia aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 778 din 27 noiembrie 2009, cât și art. 7 lit. 1), art. 13 alin.(1) lit.g) al Legii cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului nr. 320 din 27 decembrie 2012, Ministerul Afacerilor Interne și Inspectoratul General al Poliției sunt două persoane juridice de sine stătătoare, doi angajatori diferiți a diferitor subdiviziuni, pentru care Legea delimitează strict care sunt subdiviziunile și competențele Ministerului și a Șefului Inspectoratului General al Poliției la angajare.

De asemenea, se reține că în cauza dată s-a constatat și corectitudinea concluziei instanțelor inferioare cu referire la situația că de către Ministerul Afacerilor Interne al RM nu s-a ținut cont și de prevederile art. 183 Codul muncii și anume nu s-a luat în considerație dreptul preferențial a lui Bobuțac Valeriu de a fi menținut în serviciu, deoarece a deținut una din cele mai înalte funcții din cadrul Ministerului și evident avea o calificare și productivitate a muncii mai înaltă, de obligațiile familiale a acestuia, care are la întreținere un copil minor și tatăl său invalid de gradul II, de domiciliul acestuia, de vechimea în muncă, cât și de lipsa sancțiunilor disciplinare.

Mai mult că după lichidarea Serviciului securitate internă și combatere a corupției al MAI, în structura nou-creată s-au regăsit 49 de persoane, pe când totalul numărului de personal a rămas neschimbat 111, fapt ce confirmă existența locurilor vacante de muncă în unitatea respectivă la momentul preavizării intimatului (f.d. 80).

Sub aspectul celor relatate, instanța de recurs reține drept corectă și constatarea instanțelor de judecată cu referire la faptul că concedierea din funcție a lui Bobuțac Valeriu, care este membru a Federației Sindicatelor din Moldova „Sindlex”, a fost efectuată și cu încălcarea prevederilor art. 88 alin.(1) lit.h) Codul muncii, care indică că, angajatorul este în drept să concedieze salariații de la unitate în legătură cu lichidarea acesteia ori în legătură cu reducerea numărului sau a statelor de personal doar cu condiția că se va adresa organului sindical în vederea obținerii acordului pentru concediere, în modul prevăzut de prezentul cod.

La caz sunt incidente și prevederile art. 87 alin. (1) și (4) Codul muncii, care reglementează că, concedierea salariaților membri de sindicat în cazurile stipulate la art.86 alin.(1) lit.c), d), e), g) și h) poate avea loc doar cu acordul preliminar scris al organului (organizatorului) sindical din unitate. În celelalte cazuri, concedierea se admite cu consultarea prealabilă a organului (organizatorului) sindical din unitate. Organele sindicale (organizatorii sindicali) indicate la alin.(1)-(3) își vor comunica acordul sau dezacordul privind concedierea salariatului în termen de 10 zile lucrătoare de la data solicitării acordului de către angajator. În cazul în care răspunsul nu a fost primit de angajator în acest termen, acordul organului respectiv se prezumă.

Iar potrivit art. 89 alin. (2) Codul muncii, în cazul concedierii unui membru de sindicat fără acordul organului sindical, când acordul respectiv este necesar conform art.87, instanța de judecată, prin hotărâre, restabilește salariatul la locul de muncă.

Astfel, în cazul în care legea condiționează concedierea de existența acordului preliminar, nerespectarea acestor dispoziții atrage nulitatea absolută a actului de concediere cu restabilirea în funcție a salariatului.

În cadrul dezbatelor judiciare, atât în prima instanță, cât și în instanța de apel s-a stabilit cu certitudine că recurentul Ministerul Afacerilor Interne al RM nu a respectat prevederile art. 87 Codul muncii.

Or, deși, Ministerul Afacerilor Interne a expediat solicitarea privind acordul sau dezacordul în vederea rezilierii contractului individual de muncă și încetării serviciului în poliție a lui Bobuțac Valeriu în temeiul art. 47 alin.(1) lit.f) în legătură cu lichidarea subdiviziunii Poliției sau cu reducerea statelor de personal, dacă polițistul refuză transferul într-o altă funcție, intrată și înregistrată la organul sindical la 17 iunie 2014 cu nr. 02-01/13, însă fără a respecta termenul de 10 zile lucrătoare de la data solicitării acordului, la 16 iunie 2014 a emis ordinul contestat, fără acordul organului sindical.

În speță se resping ca fiind lipsite de suport juridic și susținerile recurentului precum că din cauza expirării termenului de preavizare angajatorul era nevoit să-l concedieze intimatul la data de 16 iunie 2014, chiar dacă nu a avut acordul organului sindical, deoarece contravin prevederilor imperative a Codului muncii.

Dat fiind acestea constatări, corect instanțele inferioare, la acest capitol, au remarcat că ordinul cu privire la întreruperea raporturilor de serviciu ale maiorului de poliție Bobuțac Valeriu nr. 108ef din 16 iunie 2014, a fost emis de către Ministerul Afacerilor Interne al RM, fără a fi luată în considerație opinia Comitetului Sindical, care, de altfel, a solicitat anularea ordinului de concediere a lui Bobuțac Valeriu și repunerea în drepturile legale a acestuia conform art. 89 alin.(1) până a ajunge la litigiu, respectând prevederile de propunere a unui loc de muncă în cadrul organizației sau în orașul unde își are domiciliul familia.

În circumstanțele relevate și în contextul normelor de drept enunțate supra, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că Ministerul Afacerilor Interne al RM nu a respectat în privința intimatului Bobuțac Valeriu procedura de concediere prevăzută de art. art. 87-88 Codul muncii, astfel, concluziile instanțelor ierarhic inferioare privind anularea ordinului cu privire la întreruperea raporturilor de serviciu ale maiorului de poliție Valeriu Bobuțac și restabilirea acestuia în funcție, cu încasarea salariului pentru lipsa forțată de la lucru și compensației pentru prejudiciul moral în limita prevăzută de art. 90 Codul muncii, este întemeiată și legală.

Cele expuse atestă că decizia atacată cu recurs a fost adoptată în limitele competenței, reieșind din temeiurile și obiectul acțiunii, cu aplicarea corectă a legii care guvernează raportul juridic litigios, iar în cadrul judecării pricinii au fost create condiții obiective participanților la proces, întru realizarea drepturilor sale procedurale.

Prin urmare, sunt apreciate critic susținerile recurentului precum că instanțele de judecată nu au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele ce au importanță pentru soluționarea pricinii în fond, nefiind dovedite circumstanțele considerate de instanță ca stabilite, iar concluziile instanței expuse în hotărâre, sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii, deoarece acestea contravin constatărilor relatate.

Alte critice formulate în recurs la fel urmează a fi respinse ca fiind nejustificate, acestea fiind similare celor susținute în prima instanță, cărora le-a fost dată aprecierea cuvenită.

Față de cele ce preced, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și a menține decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a), art. 445 alin. (3) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se respinge recursul declarat de către Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova.

Se menține decizia Curții de Apel Chișinău din 02 iunie 2015 și hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 19 ianuarie 2015 în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Bobuțac Valeriu împotriva Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova cu privire la anularea ordinului de reziliere a contractului individual de muncă și încetării serviciului în poliție și recuperarea prejudiciului material și moral

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președinte, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Maria Ghervas

Dumitru Mardari

Elena Covalenco

Tamara Chișca-Doneva